05/01/2023

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος των Θεοφανείων 2023 του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Κάλεσμα “να μεταβάλλουμε την ζωή μας σε διαρκή αποκάλυψη του προσωπικού μας Βαπτίσματος και να βρεθούμε αντάξιοι της πατρικής ευεργεσίας, που αποκαλύφθηκε σαν σήμερα στον Ιορδάνη ποταμό” απευθύνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο των Θεοφανείων 2023, ώστε να βεβαιώσουμε την ευδοκία και την προστασία Του.

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος

Πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί,
παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα

Ἀποκάλυψη φωτός καί αἰτία πνευματικοῦ θριάμβου ἀποτελεῖ ἡ σημερινή ἡμέρα.

Ἐνώπιόν μας ἀποκαλύπτεται ὁ Τριαδικός Θεός, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων καί ἡ Πηγή τῆς ἀπέραντης καί ἀδαπάνητης φιλανθρωπίας. Δική Του ἡ δόξα, ἀλλά καί δική μας. Ἐκεῖνος, ἐκ φύσεως, συνέχει τά σύμπαντα καί διαλύει τίς μηχανές τοῦ Διαβόλου. Ἐμεῖς, κατά Χάριν, στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου, μετέχουμε στόν θρίαμβό Του καί ἀξιωνόμαστε τῆς θείας υἱοθεσίας.

Ἔμπλεος χαρᾶς, ὁ Προφήτης Ἠσαΐας, ὁραματίζεται τήν ἔξοδο τῆς ἀνθρωπότητος ἀπό τα δεινά, ἀναγνωρίζει τόν θρίαμβο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καί καλεῖ τό ἀνθρώπινο γένος, τό ἀποστεωμένο καί καταρρακωμένο, σέ ἀνόρθωση καί ἀγαλλίαση. Ἔρημος ἄνυδρη κατήντησε ἡ ζωή μας μακριά ἀπό τόν Πλάστη μας. Γι΄ αὐτό, πρός ἐμᾶς ἀπευθύνει ὁ Θεηγόρος Προφήτης τό χαρμόσυνο μήνυμα:
«Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα...(Ἠσ. 35,1)
Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ΄ εὐφροσύνης!» (Ἠσ. 12,3)

Ἡ χαρά καί ἡ δοξολογία, τίς ὁποῖες προκάλεσε ἡ πρό ὀλίγων ἡμερῶν Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ δίνει σήμερα τήν θέση της στήν εὐφροσύνη τῆς Βαπτίσεως τοῦ Δημιουργοῦ ἀπό τό ἴδιο Του τό πλάσμα. Ἀπορεῖ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς γιά τό νόημα καί τήν σκοπιμότητα τοῦ ὑπερφυσικοῦ γεγονότος. Ἐξίστανται οἱ οὐράνιες Δυνάμεις μπροστά στό ἀνεξήγητο τῆς Θείας βουλήσεως. Ἀμήχανος ἐμφανίζεται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἀναγνωρίζοντας τήν ἀναξιότητά του. Ἐμβρόντητος καθίσταται ὁ Ἰορδάνης καί στρέφεται εἰς τά ὀπίσω.

Οἱ πάντες ἀποροῦν. Ἀποροῦμε καί ἐμεῖς σήμερα, καθώς καί ὁ δικός μας νοῦς ἀναζητᾶ τήν ἐξήγηση.

Καί τῶν δύο γεγονότων, τῆς Γεννήσεως καί τῆς Βαπτίσεως, τό κοινό στοιχεῖο εἶναι τό μυστήριον τῆς κενώσεως. Τότε, ἡ ἄπειρη φιλανθρωπία Του ἔγινε ἡ αἰτία ὥστε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ νά ἐξέλθῃ τῆς θεότητός του καί νά γεννηθῇ ἐκ Παρθένου. Σήμερα, ἡ ἴδια αὐτή φιλανθρωπία γίνεται ἡ αἰτία ὥστε ἡ καταπληγωμένη καί ἐξουθενωμένη ἀνθρώπινη φύση τήν ὁποία ἐνεδύθη ὁ Χριστός, νά προσέρχεται στόν Ἰορδάνη ποταμό καί νά βαπτίζεται ὑπό Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ σέ Βάπτιση καθαρμοῦ καί ἀπολυτρώσεως.

Τό νερό, ἡ πρώτιστη καί ἀναντικατάστατη πηγή τῆς ζωῆς, τό ὑλικό στοιχεῖο ἀνακούφισης ἀπό τήν φοβερή δῖψα καί ἡ αἰτία καρποφορίας τῆς ἄνυδρης ἐρήμου, ἔρχεται σήμερα νά ἀνακουφίσῃ τήν ἀφόρητη δῖψα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους γιά ζωή καί ἴαση καί νά χαρίσῃ πλουσιοπάροχα στήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη καρπούς πνευματικούς.

Ἡμέρα Φώτων ἡ σημερινή. Φώτων ὑπερκόσμιων, φώτων ἀποκαλυπτικῶν. Ἡ Τριαδική Θεότης, ὁ πυρήνας τῆς Ὀρθόδοξης Θεολογίας, τό κέντρο τῆς πίστεώς μας, ἡ συνεκτική δύναμη τοῦ σύμπαντος, δέν ἐπιθυμεῖ νά παραμείνῃ ἀπρόσιτη ἀλλά ἐπιζητᾶ σχέση καί συναναστροφή μέ ἐμᾶς, τούς ταλαιπωρημένους ἀπό τίς δικές μας ἐπιλογές καί καταπληγωμένους ἀπό τίς διαρκεῖς καί ἐπαναλαμβανόμενες ἀποτυχίες μας. Δέν ἀποστρέφει ὁ Δημιουργός μας τό πρόσωπό Του ἀπό τό αἶσχος τῶν πληγῶν μας.

Δέν ἀποθαρρύνεται ἀπό την συχνή ἐμμονή μας στήν ἁμαρτία καί τά πάθη. Ἀφουγκράζεται τήν ἐξασθενημένη ἱκεσία μας γιά ἐπιστροφή στό ἀρχέγονο κάλλος καί ἀπαντᾶ στήν σκληροκαρδία μας, διανοίγοντας τά σπλάχνα τῶν οἰκτιρμῶν Του. Προσλαμβάνει αἰσθητά στοιχεῖα τοῦ ὑλικοῦ κόσμου μας γιά νά κάνῃ ὅσο τό δυνατόν προσιτή τήν ἀόρατη καί ὑπεραισθητή παρουσία Του. Ὁ ἦχος γίνεται μέσον ἀποκάλυψης τῆς πατρικῆς Του εὐδοκίας, διά τῆς φωνῆς τοῦ Πατρός. Ἡ εἰκόνα τῆς περιστερᾶς γίνεται μέσον ἀποκαλύψεως τοῦ Παναγίου Πνεύματός Του. Κυρίως ὅμως καί ὑπεράνω ὅλων, ἡ ἀνθρώπινη φύση, ἡ δική μας φύση, γίνεται μέσον ἀποκαλύψεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου Του.

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Ἡ ἀχρειωθεῖσα ἀπό τήν ἀποστασία τῶν προπατόρων μας ἀνθρώπινη φύση ἀξιώνεται τήν ὑπέρτατη τιμή: νά ἀποκαλύψῃ τήν ἄπειρη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ μέσῳ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ Του. Πρός ὅλη τήν ἀνθρώπινη φύση ἀπευθύνεται ἐκεῖνο τό μεγαλειῶδες «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα» (Ματθ. γ΄, 17)

Ὁ καθένας ἀπό μᾶς, διά τῆς βαπτίσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, γίνεται ἀποδέκτης αὐτῆς τῆς εὐδοκίας, ἡ ὁποία σημαίνει τήν ἀκλόνητη ἀγαθή προδιάθεση τοῦ Θεοῦ ἀπέναντί μας καί ἡ ὁποία θεμελιώνει ἐκ νέου τήν συμφιλίωση μέ τόν Θεό Πατέρα.

Σήμερα ἐγκαινιάζεται ἡ δική μας υἱοθεσία, τήν ὁποία δέν μπόρεσε νά ἐμποδίσῃ τό πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων μας.

Σήμερα ὁ Δημιουργός, διά τοῦ ὕδατος, μᾶς καλεῖ σέ κάθαρση διά τοῦ Πνεύματος καί ἀποκαθιστᾶ τήν δική Του εἰκόνα στίς ψυχές μας.

Σήμερα ξαναβρίσκουμε τήν ἀξία μας ὡς ἀνθρώπων καί ἀναζωογονοῦμε τήν ἐλπίδα μας γιά ἕναν καλύτερο καί φωτεινότερο κόσμο.

Τό ὕδωρ, τό ἱκανό νά διέρχεται μέσῳ καί τῆς παραμικρότερης χαραμάδας καί νά ἐμποτίζῃ ἀκόμη καί τό σκληρότερο ὑλικό, σήμερα, ὡς ἁγιασμένο ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ Κυρίου μας στόν Ἰορδάνη, ἀναζητᾶ καί τό ἐλάχιστο πέρασμα πρός τίς ψυχές μας, προκειμένου νά τίς ἀναζωογονήσῃ καί νά τίς ἐξαγιάσῃ.

Ὁ ἁγιασμός γίνεται ὁ δεσμός μας μέ τόν Τριαδικό Θεό καί ἡ γέφυρα πρός τήν πατρική ἀγκαλιά Του. Εἶναι τό ἴδιο νερό τῆς κολυμβήθρας κατά τήν ὥρα τῆς δικῆς μας βαπτίσεως, ἀπό τήν ὁποίαν ἐξήλθαμε κατάλευκοι καί ἐλεύθεροι ἀπό τήν ἁμαρτία. Εἶναι τό ἴδιο νερό πού σήμερα καθίσταται τύπος καί ὁδηγός πρός τό μυστήριο τῆς μετανοίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διαρκές βάπτισμα καί διαρκῆ πηγή καθαρμοῦ.

Στούς ἄνυδρους δρόμους τούς ὁποίους ἔχει ἐπιλέξει ἡ ἀνθρωπότητα στήν πορεία της πρός τό μέλλον, ἡ σημερινή ἡμέρα ἀνοίγει τούς πνευματικούς κρουνούς τῆς παρηγοριᾶς, τῆς μετανοίας καί τῆς ἐλπίδος. Στήν βασανιστική δῖψα τῆς ζωῆς χωρίς Θεό, ὁ Ἰορδάνης ποταμός κατακλύζει διά τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ τό σῶμα καί τήν ψυχή μας, μεταφέροντας πρός τόν καθένα μας ξεχωριστά, μέγα καί ἱερό προσκλητήριο: «Ἀντλήσετε νερό εὐφροσύνης ἀδαπάνητο, νερό ζωῆς ἀθανάτου, ἀντλήσατε Χριστόν, τήν Πηγή τῆς ζωῆς, τόν Ὑπέρτερο κάθε δαιμονικῆς δυνάμεως, τόν Νικητή τοῦ θανάτου, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας».

Ἀδελφοί μου,

Οἱ ἐπιλογές τῶν συνανθρώπων μας μᾶς ἔχουν ἀπογοητεύσει οἰκτρά. Οἱ ἡγέτες τοῦ κόσμου, συχνά ἀναξιόπιστοι καί οἱ ἴδιοι, εὐαγγελίζονται μόνον μία ρηχή, ἀνούσια καί τελικῶς ἀνέφικτη ὑλική εὐημερία, στερῶντας τήν ἀνθρωπότητα ἀπό νόημα ζωῆς καί προοπτική αἰωνιότητος. Οἱ λαοί παραμένουν ναρκωμένοι καί ἀμήχανοι μπροστά στήν στυγνή ἀδικία καί τήν ἀπαξίωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ἀκόμη καί ὁ ἴδιος μας ὁ ἑαυτός ἀκυρώνει συχνά τά ὄνειρα καί τίς προσδοκίες μας. Ἐκεῖνος ὅμως πού σήμερα καταδέχεται νά βαπτιστῇ ἀπό τόν Ἰωάννη, μᾶς παροτρύνει νά Τόν ἀκολουθήσουμε, καθιστῶντας τήν ὕπαρξή μας πηγή ἀγάπης καί ἀνθρωπιᾶς καί ἐπανακτῶντας τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν ἄνθρωπο.

Μέ αὐτή τήν ἐμπιστοσύνη πρός ἐσᾶς, ὡς πνευματικός σας Πατέρας, σᾶς καλῶ νά μεταβάλλουμε τήν ζωή μας σέ διαρκῆ ἀποκάλυψη τοῦ προσωπικοῦ μας

Βαπτίσματος καί νά βρεθοῦμε ἀντάξιοι τῆς πατρικῆς εὐεργεσίας πού ἀποκαλύφθηκε σάν σήμερα στόν Ἰορδάνη ποταμό, βέβαιοι γιά τήν εὐδοκία καί τήν προστασία Του.